

Köszöntelek Benneteket Húsvét 2. vasárnapján azzal a köszöntéssel, mellyel Jézus kétszer is köszöntötte tanítványait a sírból való felkelése estéjén: „Békesség nektek!”

A mai vasárnapot az ezredfordulón II. János-Pál pápa az „*isteni irgalom vasárnapjának*” rendelte el. Az evangélium pedig a „*jelenésén*” túl a *küldetéséről* és a *bűnbocsánatról* szól.

Kezdjük mindjárt a bűnbánattal és a bűnbocsánattal: kérjünk bocsánatot attól, akitől kell, és bocsássunk meg annak, aki minket megbántott...

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk: mi Atyánk, akihez a Jézustól tanult imádságban azt kérjük, hogy „bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétőknek”, add, hogy felfogjuk, hogy mit beszélünk, aki élsz és szeretsz örökkön örökké.

Evangélium Jn 20,19-31

Mikor azon a napon, a hét első napján este lett, és a helyiség ajtaja, ahol a tanítványok összegyűltek, be volt zárva a zsidóktól való félelem miatt, eljött Jézus, megállt középen, és azt mondta nekik: „Békesség nektek!” Miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok megörültek, amikor meglátták az Urat. Aztán újra szólt hozzájuk: „Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” Amikor ezt mondta, rájuk lehelt, és így szólt hozzájuk: „Vegyétek a Szentlelket! Akiknek megbocsátjátok bűneiket, bocsánatot nyernek; akiknek pedig megtartjátok, azok bűnei megmaradnak.” Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívnak, nem volt velük, amikor eljött Jézus. A többi tanítvány elmondta neki: „Láttuk az Urat!” Ő azonban így szólt: „Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, és ujjamat a szegek helyére nem teszem, és kezemet az oldalára nem helyezem, én nem hiszem!”

(Cima da Conegliano, 1502-4 (NG, London))

Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványai, és Tamás is velük volt. Jézus eljött a zárt ajtón át, megállt középen, és így szólt: „Békesség nektek!” Azután azt mondta Tamásnak: „Tedd ide ujjadat és nézd a kezeimet; nyújtsd ki kezedet és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő!” Tamás azt felelte: „Én Uram és én Istenem!” Jézus erre azt mondta neki: „Mivel láttál engem, hittél. Boldogok, akik nem láttak, és mégis hittek.” Jézus még sok egyéb jelet is művelt tanítványai szeme láttára, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben. Ezeket pedig azért írták le, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és a hit által az ő nevében életetek legyen.

Javaslom, hogy így Húsvét után is maradjunk meg még itt a Földön, a többi majd meglátjuk a halálunk után. Ezért jó lesz pár szót szólani az ún. „*jelenéséről*”, aztán az itteni *küldetéséről*, és főleg a *megbocsátásról*, az *irgalomról*.

1) Jelenés

Az evangéliumokból tudjuk, hogy Arimateai József főtanácsos elkérte Pilátustól a Keresztrefeszített testét, és a saját sírjába vitte. Hogy ott mi történt, talán ő tudná megmondani, de tény, hogy *Jézus élt*. Az asszonyok hajnalban látták is a kertben, és Mária Magdolna kertésznek nézte őt.

Estére a tanítványok rettegve, de összejöttek az Egyenes utcában (?), Tamást kivéve. Az ajtót jól bezárták. Meg kell jegyezni, hogy a zárt ajtón keresztül úgy lehet bejutni, ha valaki zörget, és kinyitják az ajtót.

Tény, hogy egyszer csak ott áll előttük a Mester. A bejedit tanítványok látják, hogy az asszonyok igazat mondtak: *Jézus él*. Jézus kétszer is nyugalmat, békességet kíván nekik. Bizonyítékul pedig, hogy nem egy szellem, nem is egy asztráltestű lény, hanem Ő az, akit meg akart ölni Kaifás és Pilátus, és aki él. A tanítványokhoz lépve megmutatja nekik bizonyítékul a sebeit.

(Duccio di Buoninsegna, 1308-11, Siena)

2) Küldetés

Mit gondoltok, hogy azon az estén, amikor Jézus találkozik a barátaival, miféle küldetéssel küldi el őket a világba? Talán azzal a hírral, hogy az az Atya, aki hagyta, hogy őt a pübekek meggyilkolják, az az Isten, aki végignézte a gyilkolást, miután kiélvezte annak megölését, akit fiának nevezett, gondolt egyet, és hipp-hopp, feltámasztotta őt a halálból?!

És a Fiú ezek után megköszöni szépen a jóságos Atyának ezt a tettét, és azzal küldi tanítványait a világba, hogy hirdessék az *ő feltámasztását*? Mert ez a világ legnagyobb örömhíre, amit hirdetni kell az egész világon? Aki pedig ezt nem hiszi el, az átkozott legyen?! Rádásul az nincs is megváltva, és az elkárhozik?!

Nem, nem ezt a küldetést bízta barátaira Jézus, hanem azt az *Örömhírt*, hogy új világot hirdessenek a Földön, a csak szeretni tudó Isten szeretetvilágát, szemben a gyűlölet hatalmával. Úgy teljesítsék a küldetést, ahogy ő eléjük élte. És higgyenek abban, hogy ez az élet lehetséges, és ez az eszme kipusztíthatatlan.

3) Irgalom

A *Teremtő* Isten nem perverz szadista, nem gyilkos. Ő a maga *szeretet lelkét* lehelte az emberbe, és szabadságot adott neki arra, hogy szabadon szerethessen.

A Biblia képvilágát felidézve *Jézus* is a barátaira lehelt, hogy a benne lévő *szeretetet* vegyék át, és vigyék tovább, adják tovább. Azt a szeretetet, mely még a gyilkosainak is megbocsát.

Az „*isteni irgalmasságról*” beszélt a pápa, el is rendelte az egész világra szóló ünnepét. Csak-hogy a tévedhetetlen tanítóhivatal jogrendjében nem ez van. Az evangéliumkönyv lábjegyzete is így szól: Az apostolok „*a bűnbocsánat hatalmát kapták, ami a bűnbánat szentségének megalapítása*”. Ez olyan hatalom, mellyel egy ember vagy megbocsát egy másik embernek, vagy nem. Vagy feloldozza a bűneitől, vagy nem. És ha nem, akkor nincs irgalom, nincs kegyelem!

--- Testvéreim! Tudjátok jól, hogy a büntető, kiközösítő egyház, nem lehet Jézus egyháza. Mi szeretnénk már évtizedek óta, ha megváltozna. A mi lelkiismeretünket inkább az terhelheti, ha *jézusi küldetésünket* nem teljesítjük erőnk szerint. És ha az *irgalmas szeretetet* nem gyakoroljuk környezetünkben.

[Kovács László elmélkedése elhangzott 2023. április 16-án a Bokorportán, online csatlakozási lehetőséggel.]